

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/35/2015
Identifikačné číslo spisu:	4014200538
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4014200538.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. F. C., nar. XY, občan Slovenskej republiky, bytom Q., zast. : Advokátskou kanceláriou JUDr. CIMRÁK s.r.o., advokátskym spoločenstvom so sídlom Štefánikova č. 7, 949 01 Nitra, IČO: 36 868 876, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova č. 2, 829 24 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 3. marca 2015 č. k. 15S/16/2014-56, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 3. marca 2015 č. k. 15S/16/2014-56 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: 24729/2014/301 (č. k.: PV 301/00717/2013/R; č. z.: 34386/2014) z 22.04.2014 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - č. l. 4) predsedníčka žalovaného ako rozkladový orgán v zmysle § 23 ods. 1 písm. e) a § 77a zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 581/2004 Z.z.“) v spojení s ustanovením § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „Správny poriadok“) zamietla odvolanie a platobný výmer Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín č. PV 301/00717/2013 z 02.12.2013 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“, resp. „prvostupňový orgán“) vo veci porušenia povinnosti žalobcu odvieť nedoplatok na poisťnom vyplývajúci z ročného zúčtovania poisťného za rok 2010 v zmysle ustanovenia § 19 ods. 11 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších

predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 580/2004 Z.z.“) potvrdila podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku.

Podľa § 19 ods. 11 zák. č. 580/2004 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávanú vec platiteľ poistného je povinný odvieť nedoplatok príslušnej zdravotnej poisťovni najneskôr do 30. júna kalendárneho roka, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonalo.

2. Žalovaný vychádzal z nasledujúcich zistení obsiahnutých v administratívnom spise. Žalobca ako poistenec podal dňa 11.06.2012 Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., krajská pobočka Nitra (ďalej na účely rozsudku len „zdravotná poisťovňa“) ročné zúčtovanie poistného na verejné zdravotné poistenie (ďalej na účely rozsudku len „poistné“) poistenca za rok 2010. V príslušnom oddiele ročného zúčtovania žalobca, ktorý ročné zúčtovanie poistného vykonal a podal na prvostupňovom orgáne, vypočítal nedoplatok poistného a sám tento nedoplatok určil sumou 627,41 €.

3. Zdravotná poisťovňa vydala dňa 27.11.2012 výkaz nedoplatkov č. 1286024314 na sumu 627,41 € ukládajúc žalobcovi povinnosť uvádzanú sumu v určenej lehote zaplatiť na účet zdravotnej poisťovni.

Zdravotná poisťovňa vo výkaze uviedla, že nedoplatok bol zistený ku dňu 27.11.2012 z údajov vykázaných platiteľom poistného. V zákonnej lehote podal žalobca proti výkazu nedoplatkov námietky, ktoré zdravotná poisťovňa neakceptovala z dôvodu, že neobsahovali vecné dôvody.

4. Následne po podaní žaloby zo 17.01.2013 žalobcom bola zdravotná poisťovňa usmernená krajským súdom, aby vo veci námietok postupovala podľa § 17a ods. 6 zák. č. 580/2007 Z.z. Žalobca dňa 24.10.2013 na účet zdravotnej poisťovne uhradil sumu 55,02 €.

Zdravotná poisťovňa preto podala žalovanému návrh na vydanie rozhodnutia platobným výmerom z titulu pohľadávky na poistnom v zostávajúcej výške 572,39 € a trov konania - úhrada za vydanie platobného výmeru v sume 5 €, čo aj prvostupňový orgán dňa 02.12.2013 vykonal.

5. Na administratívne odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný rozhodol napadnutým rozhodnutím.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Nitre žalobu zo dňa 04.06.2014, v ktorej žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

7. Žalobu odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie odporuje § 47 ods. 3 Správneho poriadku a že žalovaný pri jeho vydaní vychádzal z nedostatočne zisteného stavu veci.

Ďalej žalovaný v rozpore s § 59 Správneho poriadku neprihliadol na vadu rozhodnutia týkajúcu sa osoby konajúcej v mene žalovaného, keď rozhodnutie podpísal JUDr. I. L., riaditeľ pobočky, ktorý tak konal vo vlastnom mene a nie ako zástupca predsedníčky žalovaného.

Žalobca poukázal aj na nedostatočné vysporiadanie sa s námietkou miestnej nepríslušnosti, a to poukázaním na § 23 ods. 1 písm. c) zák. č. 581/2004 Z.z. v spojení so smernicou č. 13/3/2010 Organizačný poriadok.

Žalobca ďalej namietal, že v priebehu odvolacieho konania bol zabezpečený nový dôkaz, a to vyjadrenie Daňového úradu Nitra z 13.01.2014, no nebola mu v zmysle § 33 ods. 2 a § 66a Správneho poriadku daná možnosť, aby sa k nemu vyjadril ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia.

V neposlednom rade žalobca zdôraznil, že sa žalovaný nevysporiadal s následkami nedodržania 15

dňovej lehoty na podanie návrhu na vydanie platobného výmeru v zmysle § 17a ods. 6 zákona č. 580/2004 Z.z. a záverom uviedol, že trvá na nepreskúmateľnosti výroku v časti náhrady trov konania v sume 5 €.

8. Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, na nariadenom pojednávaní vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby boli v súlade so zákonom.

9. Krajský súd uviedol, že rozhodnutie vydal správny orgán v zákonom procesnom postupe pri rešpektovaní základných zásad správneho konania upravených v § 3 Správneho poriadku. Žalovaný vydal platobný výmer na základe skutočností uvedených v návrhu zdravotnej poisťovne. Žalobca ako samostatne zárobkovo činná osoba sám v ročnom zúčtovaní poistného (podanom po zákonnej lehote) vykázal nedoplatok poistného, tento nedoplatok v zákonnej lehote nezaplatil; pritom jeho výšku žiadnym spôsobom počas správneho a súdneho konania nenamietal. Neuviedol vecné dôvody svojho nesúhlasu so zaplatením nedoplatku, poukazoval na procesné, resp. formálne pochybenia správnych orgánov.

10. K námietke žalobcu týkajúcej sa podpisu riaditeľa na platobnom výmere krajský súd uviedol, že podľa Organizačného poriadku žalovaného, o pohľadávkach na poistnom na verejné zdravotné poistenie rozhoduje pobočka žalovaného v Trenčíne, za ktorú koná jej riaditeľ. Preto podpis riaditeľa tejto pobočky na platobnom výmere je v súlade s Organizačným poriadkom žalovaného a § 18 ods. 3, § 23 ods. 1 písm. c/ a d/, § 23 ods. 2 písm. b/ z. č. 581/2004 Z. z.).

11. Trovy konania v sume 5 € boli žalobcovi predpísané dôvodne v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 písm. d/ a ods. 4 zák. č. 581/2004 Z. z. a vyhl. MZ SR č. 765/2004 Z. z., keďže ide o úhradu za vydanie platobného výmeru.

12. V súvislosti s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa výkazu nedoplatkov, krajský súd uviedol, že výkaz nedoplatkov vydaný zdravotnou poisťovňou mal všetky povinné náležitosti uvedené v § 17a zák. č. 580/2004 Z. z. a bol vydaný zdravotnou poisťovňou v samostatnom konaní podľa uvedeného zákonného ustanovenia. Podaním návrhu na vydanie platobného výmeru na úrad stratil výkaz nedoplatkov platnosť. Preto niet zákonného dôvodu, aby sa ním žalovaný, resp. súd vecne zaoberal (so zvýraznením, že na konanie o vydanie výkazu sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní).

13. Rozhodnutie žalovaného má podstatné náležitosti podľa § 46 a § 47 Správneho poriadku, odôvodnenie rozhodnutia je zrozumiteľné a dostatočné.

14. Na základe týchto skutočností dospel krajský súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, nedošlo k porušeniu zákona a ani chránených záujmov žalobcu. Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu považoval krajský súd argumenty žalobcu za nedôvodné, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

15. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 20.04.2015 (č. l. 67) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca poukázal na nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, pretože nedostatočne preskúmal rozhodnutie žalovaného, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Hoci žalobca namietal „len“ procesné pochybenia správneho orgánu, mal za to, že uvedené procesné pochybenie je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

16. Žalobca opätovne poukázal na argumenty uplatnené v žalobe, a to že platobný výmer nebol oprávnený podpisovať riaditeľ pobočky vo vlastnom mene, nakoľko z dikcie ustanovení § 22 a § 23 zák.

č. 581/2004 Z.z. vyplýva právomoc riaditeľa pobočky len ako zástupcu predsedu. Zároveň pripomenul, že organizačný poriadok ako vnútorný predpis musí mať oporu v zákone. Za nedostatočné považoval žalobca vysporiadanie sa s námietkou miestnej príslušnosti v rozhodnutí. Ustanovenie § 23 ods. 1 písm. c) zák. č. 581/2004 Z.z. oprávňuje predsedu žalovaného rozhodovať „o zriaďovaní pobočiek úradu, ich úradu, ich územných obvodoch a sídlach“, nie o určovaní kauzálnej vecnej príslušnosti konkrétnych pobočiek.

Ďalej žalobca zdôraznil rovnako ako v žalobe, že bol v priebehu odvolacieho konania zabezpečený nový dôkaz, a to vyjadrenie Daňového úradu Nitra, pričom mu v rozpore s § 33 ods. 2 a § 60 Správneho poriadku nebola daná možnosť sa k nemu vyjadriť, čím došlo k porušeniu jeho základných procesných práv. Podľa žalobcu nedostatočné bolo aj odôvodnenie priznania náhrady trov konania vo výške 5 € len odkazom na § 31 ods. 2 Správneho poriadku a nevysporiadal sa s ustanovením § 31 ods. 2 Správneho poriadku ako ani § 31 ods. 1 písm. d) a ods. 4 zák. č. 581/2004 Z.z., na ktoré sa odvoláva žalovaný.

17. Žalobca sa v odvolaní venoval aj úlohe súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu ako aj na obsah práva na spravodlivý proces.

Podľa názoru žalobcu krajský súd nepreskúmal to, že žalovaný sa dôsledne neriadil zásadami správneho konania a samotným zákonom a v jeho konaní a samotnom napadnutom rozhodnutí sa vyskytli procesné vady, ktoré mali vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a na ktoré krajský súd musí prihliadať z úradnej povinnosti. Krajský súd sa v rozsudku nedostatočne vysporiadal s argumentmi žalobcu v podanej žalobe a taktiež nedostatočne preskúmal rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

18. Na základe týchto skutočností žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že ruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

B)

19. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 12.06.2015 (č. l. 73) vyplýva, že žalovaný sa stotožňuje s rozsudkom krajského súdu, ktorým zamietol žalobu. Žalovaný sa pridrižiava svojho vyjadrenia k žalobe, pričom poukazuje hlavne na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je po právnej, skutkovej ako aj formálnej stránke správne, je v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, je vydané na to príslušným orgánom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahuje predpísané náležitosti.

20. Na základe uvedeného žalovaná navrhla rozsudok krajského súdu v plnom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) ako aj ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

22. Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými podstatnými zrušujúcimi námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

23. Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval fakty pre účastníkov známe z prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa Najvyšší súd vo svojom odôvodnení iba obmedzil na stručné zhrnutie skutkových okolností a zhodnotenie právnych záverov a námietok žalobcu.

24. Z pripojeného administratívneho a súdneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 11.06.2012 ako platiteľ poistného - samostatne zárobkovo činná osoba podal ročné zúčtovanie poistného za rok 2010 zdravotnej poisťovni, pričom výšku nedoplatku na poistnom určil na sumu 627,41 €. V zmysle § 19 ods. 11 zák. č. 580/2004 Z.z. mal žalobca povinnosť odvieť nedoplatok na zdravotnom poistení za rok 2010 najneskôr do 30.06.2011, no túto povinnosť si nesplnil. Na základe toho, že žalobca nedoplatok neodviedol, vydala zdravotná poisťovňa dňa 27.11.2012 výkaz nedoplatkov so všetkými zákonnými náležitosťami na sumu 627,41 €. Proti výkazu podal žalobca námietky, ktoré zdravotná poisťovňa neuznala.

Na základe podanej žaloby Krajský súd v Nitre svojím uznesením č. k. 26S/3/2013-37 zo dňa 03.10.2013 uložil zdravotnej poisťovni povinnosť konať vo veci námietok žalobcu. Zdravotná poisťovňa postupom podľa § 17a ods. 6 zák. č. 580/2004 Z.z. podala dňa 18.11.2013 Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou návrh na vydanie rozhodnutia platobným výmerom, keďže námietkam žalobcu nevyhovela. Na základe čiastočnej úhrady, znížila sumu žalobcovho nedoplatku o 55,02 €.

Prvostupňový orgán na návrh zdravotnej poisťovne vydal dňa 29.04.2014 platobný výmer, ktorým žalobcovi uložila povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni nedoplatok na poistnom z ročného zúčtovania poistného za rok 2010 v sume 572,39 € a trovy konania v sume 5 €. Žalovaný platobný výmer potvrdil rozhodnutím zo dňa 22.04.2014, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom.

25. V konaní bolo riadne preukázané, že žalobcovi vznikol nedoplatok na poistnom v sume 627,41 €, po čiastočnej úhrade zostatok v sume 572,39 €. Tento nedoplatok bol povinný zdravotnej poisťovni zaplatiť, čo žalobca riadne nevykonával, a preto bol na základe zákonného procesného postupu vydaný prvostupňovým orgánom platobný výmer.

Predsedníčka žalovaného dodržiujúc zákonný postup pri rozhodovaní o odvolaní, odvolanie žalobcu zamietla a rozhodnutie potvrdila. Krajský súd, rovnako ako Najvyšší súd zhodnotil postup žalovaného a nenašiel v jeho konaní pochybenia, ktoré by boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

26. Najvyšší súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/84/2007, sp. zn. 6Sžo/98/2008, sp. zn. 1Sžo/33/2008, sp. zn. 2Sžo/5/2009, či sp. zn. 8Sžo/547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

27. Krajský súd v súlade s úlohou mu zverenou v oblasti správneho súdnictva, preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj postup mu predchádzajúci a dospel k záveru o nedôvodnosti podania žaloby, nakoľko postup žalovaného a prvostupňového orgánu bol pri rešpektovaní základných zásad správneho konania zákonný, s čím sa Najvyšší súd stotožňuje.

28. Z odvolania žalobcu vyplýva, že v prvom rade namietal procesné pochybenia, ktorými sa krajský súd ako súd prvého stupňa dostatočne nezaoberal. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť, že aj procesné alebo formálne pochybenie správneho orgánu, bez namietania samotnej výšky a základu nedoplatku na poistnom, môže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, avšak v konaní žalovaného ani prvostupňového orgánu, neboli zistené také pochybenia, ktoré by vplývali na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené, vydal ho príslušný správny orgán, bolo podpísané osobou oprávnenou v jeho mene konať a boli dodržané práva žalobcu.

29. Pre úplnosť považuje Najvyšší súd za potrebné uviesť, že žalobca uplatnil v odvolaní rovnaké námietky a argumenty ako v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Podľa názoru Najvyššieho súdu sú tieto námietky žalobcu preukazujúce dôvodnosť zrušenia napadnutého rozhodnutia uplatnené v žalobe ako aj rozsudku krajského súdu obsahovo totožné, pričom krajský súd sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal. Žalobca poukázal len na nedostatočné preskúmanie napadnutého rozhodnutia prvostupňovým súdom bez preukázania dôvodnosti tohto tvrdenia.

Skutočnosť, že rozhodnutia, či už žalovaného alebo krajského súdu, nie sú odôvodnené podľa predstáv žalobcu, však nemožno považovať za porušenie jeho práva, ak je založené na správnych logických a odborných úsudkoch a argumentoch a je vydané v súlade so zákonom, čo v prejednávanej veci je splnené.

30. V súvislosti s uvedeným dáva Najvyšší súd do pozornosti, že napriek svojim nesúhlasným námietkam si žalobca spočiatku čiastočne splnil svoju povinnosť, a tak, ako je vyššie uvedené (viď najmä bod č. 24), tak dňa 24.10.2013 mal v danej veci uhradiť na účet zdravotnej poisťovne sumu 55,02 €.

31. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovanej má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne právne posúdené. Na základe týchto skutočností nie sú námietky žalobcu spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu.

V.

32. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj argumentácie žalovaného, rozhodol Najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

33. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

34. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť poistné je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).